

TESTIMONIOS PARA LA HISTORIA

Àngel Font

PC, 13è VOLUM. Associacions professionals

SRA. MONTSERRAT MINOBIS I PUNTONET

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Text del 2002

Defensem la llibertat i el dret a la informació lliure, plural i democràtica, en els mitjans privats i en els públics.

“Hem de vetllar constantment per l'exercici de la nostra professió amb la llibertat, els drets i les obligacions que significa el fet de pertànyer al món democràtic.” El Col·legi de Periodistes de Catalunya va néixer com a corporació de dret públic l'any 1985. Amb l'ànim de trasplantar la vella configuració de l'Associació de Premsa de Barcelona, amb més de 75 anys d'història al llarg dels quals emmirallà les inquietuds dels periodistes catalans i aconseguí la unitat de la professió, el Col·legi ha esdevingut una organització professional que compta amb el reconeixement de l'Administració i defensa els interessos dels seus integrants amb els mateixos criteris i serveis assistencials implantats per l'Associació. Cal tenir en compte també l'acceptació en el seu si, a partir de 1985, de professionals sense titulació que destacaven per una trajectòria professional brillant. Els anys de la Transició van ser especialment significatius. Segons la periodista Montserrat Minobis, elegida nova degana el 12 de desembre de 2001, **“la premsa escrita va jugar un paper fonamental en la Transició democràtica del país. A Catalunya, homes i dones periodistes van saber transmetre la lluita que s'estava duent a terme per la democràcia”**, a la qual cosa Àngel Jiménez, gerent del Col·legi, afegeix: **“En aquells moments, més que donar valor**

als mitjans de comunicació, que no solien representar un poder econòmic rellevant, l'important van ser els mateixos periodistes, perquè van ser ells els protagonistes de l'època; van ser molt valents.”

L'experiència de l'Associació de premsa catalana, reforçada amb un talent sagaç i punyent, ha situat els periodistes catalans com a capdavanters del sector a tot l'Estat: **“En els temps de la dictadura, quan no existien les facultats de Ciències de la Comunicació, a Barcelona hi havia una Escola de Periodisme, sota la tutela i l'empara de l'Església, que va acomplir una labor extraordinària. Nombrosos periodistes d'aquest país van sorgir d'aquella Escola”**, recorda Montserrat Minobis.

El nou mil·lenni ha portat nous reptes, però també noves problemàtiques: **“El periodisme ha evolucionat cap a la concentració dels mitjans de comunicació. A diferència dels anys setanta, el risc ja no és tan polític, sinó més aviat econòmic. Les empreses periodístiques han esdevingut veritables imperis, dels quals ningú no coneix gaire bé la identitat dels propietaris. Els periodistes, agrupats en les seves associacions i els seus col·legis professionals, no han crescut al mateix ritme, fet que pot anar en detriment de la professió”**, precisa Àngel Jiménez.

La introducció d'elements multimèdia en les tasques tradicionals és un altre factor que n'afecta l'evolució: **“Les empreses del ram toquen moltes més tecles que abans. Estem experimentant un fenomen contradictori: el sector està obeint una concentració alhora que es diversifica. Hi ha la tendència cap al control del món mediàtic en mans d'unes poques entitats periodístiques molt poderoses. Es fa necessària la creació d'una llei que autoreguli la professió i que ens protegeixi”**, puntualitza Montserrat Minobis.

El Col·legi acull actualment 3.500 col·legiats d'afiliació voluntària. Ha estat pioner a crear un estatut-marc de redacció l'any 1991, a fornir-se l'any 1992 d'un codi deontològic, a constituir l'any 1996 l'òrgan encarregat de l'acompliment del codi deontològic, el Consell de la Informació de Catalunya, tot albirant una autoregulació, en el sentit més categòric de l'expressió, **“però no des d'un punt de vista sancionador, sinó doctrinari o de conducta i comportaments ètics preventius. En el Consell, hi és representada tota la societat catalana, ja que la majoria dels seus membres no són periodistes i dictaminen sobre els casos de primera instància que els arriben del públic en general”**, ressaltava Àngel Jiménez. **“L'objectiu no és tan sols dotar els professionals d'unes eines de defensa dins del camp estrictament periodístic, sinó també atendre tota persona o institució que pugui sentir-se afectada o agreujada per una informació provinent de qualsevol mitjà de comunicació, ja sigui d'àmbit nacional, comarcal o local, davant de la qual se sent indefensa”**, afegeix la degana.

Les jornades anuals i els congressos nacionals i internacionals que se celebren a la seu de la corporació pretenen conèixer la realitat dels periodistes en l'exercici de la professió: **“A més d'oferir serveis jurídics, assistencials, comercials, formatius i ocupacionals als col·legiats i d'acostar eines de control a tothom, hem de funcionar com a ens defensor per excel·lència de la llibertat d'informació en tots els camps mediàtics. Abans que cap altra cosa, defensem la llibertat i el dret a la informació lliure, plural i democràtica, i no sols en els mitjans privats, sinó principalment en els públics, sobre els quals posem més èmfasi”**, apunta Montserrat Minobis.

Continuen havent-hi pressions sobre els mitjans de comunicació en l'actualitat, però d'un altre caire: **“Sortosament, ja no vivim sota les ordres tàcites de la dictadura, estem en un país democràtic, però de condicionants i pressions encara n'hi ha, no només polítics, també econòmics i socials. Per tant, hem d'estar alerta constantment.”**

Així mateix, l'exercici de la professió ha de prioritzar el dret del ciutadà a ser informat: **“La informació s'ha de fonamentar en la utilització de mètodes dignes per obtenir-la. No ha de ser restrictiva. Ens hem d'allunyar de fórmules escombraria, utilitzades sobre tot en el mitjà audiovisual televisiu, que es basen en el tractament sensacionalista de la notícia i no en el tractament estricte”**, afirma convençuda la degana. **“Per això, és tan necessària l'autoexigència, el codi deontològic que regula el comportament ètic del professional i vetlla pel dret a la informació. És un tema pelut, és cert. És**

més perillós plantejar-se limitar les informacions, perquè provocaria el trencament d'un dret constitucionalment recollit. Com tractar la informació ja és un altre assumpte, perquè es pot escriure i visualitzar de diverses formes. Sortosament, la professió va posant mecanismes efectius, estudia i es preocupa de fer doctrina, però el fet d'ometre la informació no portaria enlloc. Insistim en la importància de complir un codi. De tota manera, malgrat el constant estímulo del Col·legi, no es pot evitar l'aparició d'abusos per part de professionals. És la nostra obligació perseverar", conclou Àngel Jiménez.

ANTERIOR

SR. ISAÏES MENA VIDAL

SIGUIENTE

SRA. MONTSERRAT ADROER TESIS, SRA. ANNA M. FARRÉ, SR. ...

Textos destacados

SR. JOSEP CARRERAS I COLL

[LEER »](#)

Sr. Francesc Jufresa Patau

[LEER »](#)

Juan Roig Alfonso

[LEER »](#)

Sr. Pau Molins Amat

[LEER »](#)